

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αριθμός Γνωμοδοτήσεως 669/2004
ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
Γ' ΤΜΗΜΑ

Συνεδρίαση 28-12-2004

Σύνθεση

Πρόεδρος: Γεώργιος Πουλάκος, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Νομικοί Σύμβουλοι: Φωκίων Γεωργακόπουλος, Νικόλαος Μαυρίκας, Βλάσιος Ασημακόπουλος, Ιωάννης Τρίαντος, Πέτρος Τριανταφυλλίδης, Ανδρέας Χαρλαύτης.

Εισηγήτρια: Ασημίνα Ροδοκάλη, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.

Αριθ.Ερωτήματος: 1016/109/83 α'/29 θ 2004 έγγραφο της Δ/σης Οργάνωσης – Νομοθεσίας Α.Ε.Α/Τμήματος 3^{ου} Νομικών Υποθέσεων

Περίληψη Ερωτήματος : Ερωτάται αν: «α) Η αρμόδια αστυνομική αρχή δύναται να αρνηθεί τη χορήγηση άδειας εργασίας του άρθρου 3 Ν. 2518/1997 σε άτομο που έχει καταδικασθεί για παράβαση του άρθρου 12 Ν. 1729/1987, όταν κατά την ίδια διάταξη η εν λόγω καταδίκη δεν καταχωρίζεται στο οικείο αντίγραφο ποινικού μητρώου, που απαιτείται ως δικαιολογητικό, προκύπτει όμως η καταδίκη αυτή από τηρούμενα στην Υπηρεσία στοιχεία (αρχεία κ.λ.π.). β) Η αρμόδια αστυνομική αρχή δύναται επίσης να αρνηθεί τη χορήγηση της ίδιας ως άνω άδειας εργασίας σε άτομο που έχει καταδικασθεί σε ποινή φυλάκισης άνω των 6 μηνών για οφειλές προς το Ι.Κ.Α. (παράβαση α.ν. 86/1967) όταν η καταγνωσθείσα ποινή έχει ανασταλεί με εισαγγελική διάταξη, κατ' άρθρο 25 Ν. 1882/1990».

Επί του ως άνω ερωτήματος το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους γνωμοδότησε ως ακολούθως :

Ι. Στο άρθρο 5 του Συντάγματος 1975/1986/2001, όπως ισχύει μετά την αναθεώρησή του ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής : «1. Καθένας έχει δικαίωμα να αναπτύσσει ελεύθερα την προσωπικότητά του και να συμμετέχει στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της Χώρας, εφόσον δεν προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων και δεν παραβιάζει το Σύνταγμα ή τα χρηστά ήθη...2...3. Η προσωπική ελευθερία είναι απαραβίαστη. Κανένας δεν καταδιώκεται ούτε συλλαμβάνεται ούτε φυλακίζεται ούτε με οποιονδήποτε άλλο τρόπο περιορίζεται, παρά μόνο όταν και όπως ορίζει ο νόμος...4...5...».

Στο άρθρο 134 του Π.Δ. 141/1991 «Αρμοδιότητες οργάνων και υπηρεσιακές ενέργειες του προσωπικού του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και θέματα οργάνωσης Υπηρεσιών» (ΦΕΚ Α' 58) ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα : «1. Αστυνομικές άδειες είναι αυτές που χορηγούνται από τις Υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας, όπως ειδικά προβλέπεται από την ισχύουσα νομοθεσία. 2. Σκοπός της χορήγησης των αστυνομικών αδειών είναι η ελεύθερη ή με περιορισμούς ενέργεια πράξεων ή άσκηση ορισμένων έργων που είναι δυνατό να διαταράξουν τη δημόσια τάξη ή ασφάλεια ή να προκαλέσουν κίνδυνο στη δημόσια υγεία. 3. Για να χορηγηθεί αστυνομική άδεια πρέπει να πληρούνται οι όροι και προϋποθέσεις που ορίζονται από τις ισχύουσες διατάξεις, χωρίς την ύπαρξη των οποίων η χορηγηθείσα άδεια είναι ανίσχυρη και ανακλητή. 4. Η αστυνομική άδεια ανακαλείται...ε. Αν έπαυσαν να συντρέχουν οι όροι και προϋποθέσεις υπό τους οποίους χορηγήθηκε η άδεια...5. Η αστυνομική άδεια αφαιρείται, προσωρινά, στις περιπτώσεις που προβλέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις...».

Στα άρθρα 2 και 3 του Ν. 2518/1997 «Προϋποθέσεις λειτουργίας ιδιωτικών επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφαλείας. Προσόντα και υποχρεώσεις του προσωπικού αυτών και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 164) όπως συμπληρώθηκε με την παρ.15 του άρθρου 10 Ν.2801/2000, (ΦΕΚ Α' 46,) και τροποποιήθηκε με την παρ.2 του άρθρου 14 του Ν.3103/2003 (ΦΕΚ Α' 23) και την παρ.1 του άρθρου 1 του Ν.3206/2003 (ΦΕΚ Α' 298) ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής: Άρθρο 2. «1. Επιχειρήσεις που ασκούν δραστηριότητες της παρ. 1 του προηγούμενου άρθρου απαιτείται να κατέχουν ειδική προς τούτο άδεια λειτουργίας, η οποία εκδίδεται από τον Αρχηγό της

Ελληνικής Αστυνομίας, ύστερα από γνώμη τριμελούς επιτροπής, αποτελούμενης από τους διευθυντές των διευθύνσεων δημόσιας και κρατικής ασφάλειας του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και το Νομικό Σύμβουλο του Ν.Σ.Κ. στο ίδιο Υπουργείο και εφόσον συντρέχουν στο πρόσωπο του αιτούντος οι ακόλουθες προϋποθέσεις α. β...γ...δ. Δεν έχει καταδικασθεί αμετάκλητα σε οποιαδήποτε ποινή για τα εγκλήματα ανυποταξίας, λιποταξίας, προσβολών του πολιτεύματος, προδοσίας της χώρας, προσβολών κατά της πολιτειακής εξουσίας, κατά της ελεύθερης άσκησης των πολιτικών δικαιωμάτων, κατά της γενετήσιας ελευθερίας και οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής, σύστασης και συμμορίας, παραχάραξης, κιβδηλίας, πλαστογραφίας, απιστίας περί την υπηρεσία, παραβίασης του απόρρητου των τηλεφωνημάτων και της προφορικής συνομιλίας, κλοπής, υπεξαίρεσης, έκβασης, απάτης, απιστίας, δωροδοκίας ή δωροληψίας, καταπίεσης, ναρκωτικών, ζωοκλοπής, λαθρεμπορίας και περί όπλων και εκρηκτικών υλών. ε. Δεν έχει καταδικασθεί αμετάκλητα σε στερητική της ελευθερίας ποινή τουλάχιστον έξι (6) μηνών για έγκλημα που τελέσθηκε με δόλο. στ. Δεν έχει παραπεμφθεί αμετάκλητα σε δίκη για κακούργημα ή για κάποιο από τα αδικήματα του εδαφίου δ' ή δεν έχει καταδικασθεί με οριστική απλώς απόφαση για κάποιο από τα αδικήματα αυτά. Το κώλυμα αυτό ισχύει μέχρις ότου εκδοθεί αμετάκλητο απαλλακτικό βούλευμα ή αμετάκλητη απαλλακτική απόφαση. ζ ...η...θ...ι...ια. Δεν πάσχει από οποιασδήποτε μορφής ψυχική νόσο και δεν είναι χρήστης ναρκωτικών ουσιών». Άρθρο 3. «1. Το προσωπικό ασφαλείας απαιτείται να κατέχει άδεια εργασίας, η οποία εκδίδεται από την Αστυνομική Διεύθυνση του Νομού ή τη Διεύθυνση Ασφάλειας του τόπου κατοικίας του, εφόσον συντρέχουν στο πρόσωπο του αιτούντος οι προϋποθέσεις της παρ. 1 του άρθρου 2 του παρόντος, πλην αυτής του εδαφίου γ'. 2. Η άδεια εργασίας είναι προσωπική, ισχύει για πέντε (5) χρόνια και ανανεώνεται για ίσο χρονικό διάστημα, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις της αρχικής χορήγησης. 3. Με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης καθορίζονται η διαδικασία έκδοσης και ανανέωσης της ανωτέρω άδειας και τα απαιτούμενα δικαιολογητικά και ρυθμίζεται κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια».

Στο άρθρο 1 της υπ' αριθμ. 1016/109/5-κε'/14-11-1997 απόφασης του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, η οποία εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του

άρθρου 3 του Ν. 2518/1997, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 της υπ' αριθμ. 1016/109/5-λε' /6-5-1998 απόφασης του ιδίου Υπουργού ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής : «1. Για τη χορήγηση της προβλεπόμενης από τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 2 του Ν. 2518/1997 (Α' 164) άδειας λειτουργίας ιδιωτικών επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφαλείας, υποβάλλονται από τον ενδιαφερόμενο στο Τμήμα Ασφάλειας και όπου δεν υπάρχει στο Αστυνομικό Τμήμα της περιοχής όπου έχει την έδρα της η επιχείρηση, τα ακόλουθα δικαιολογητικά : α...προκειμένου για ατομική επιχείρηση : (1)...(2)...(3)...(4)...(5)...(6) ..(7). Αντίγραφο Ποινικού Μητρώου, του οποίου η ημερομηνία έκδοσης δεν απέχει πέραν του τριμήνου από την ημερομηνία υποβολής του. 8. Υπεύθυνη δήλωση του άρθρου 8 του Ν. 1599/1986 ότι δεν στερείται των προϋποθέσεων που αναφέρονται στα εδάφια θ' και ι' της παρ. 1 του άρθρου 2 του Ν. 2518/1997 (9). Πιστοποιητικό Εισαγγελικής Αρχής ότι δεν έχει παραπεμφθεί σε δίκη, του οποίου η ημερομηνία έκδοσης δεν απέχει πέραν του τριμήνου από την ημερομηνία υποβολής του. (10). Πιστοποιητικό ιατρού νευρολόγου – ψυχιάτρου, από το οποίο να προκύπτει ότι δεν πάσχει από οποιασδήποτε μορφής ψυχική νόσο και δεν είναι χρήστης ναρκωτικών ουσιών, του οποίου η ημερομηνία έκδοσης δεν απέχει πέραν του τριμήνου από την ημερομηνία υποβολής του. 2 Για τη χορήγηση της προβλεπόμενης από τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 3 του Ν. 2518/1997 άδειας εργασίας του προσωπικού ασφαλείας των ιδιωτικών επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφαλείας, ο ενδιαφερόμενος υποβάλλει στο Τμήμα Ασφαλείας και όπου δεν υπάρχει στο Αστυνομικό Τμήμα του τόπου κατοικίας του τα αναφερόμενα στα υποεδάφια (1), (3), (5) και (7) έως και (11) του εδαφ. α' της παρ. 1 του παρόντος δικαιολογητικά, καθώς και τέσσερις (4) πρόσφατες έγχρωμες φώτογραφίες».

Στο άρθρο 12 του Ν. 1729/1987 « Καταπολέμηση ναρκωτικών και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 144), όπως ισχύει, ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα: «1. Όποιος για δική του αποκλειστικά χρήση προμηθεύεται ή κατέχει με οποιονδήποτε τρόπο ναρκωτικά σε ποσότητα, που αποδεδειγμένα εξυπηρετεί αποκλειστικά τις δικές του ανάγκες ή κάνει χρήση τους ή καλλιεργεί φυτά κάνναβης σε αριθμό ή έκταση που δικαιολογούνται μόνο για δική του αποκλειστική χρήση, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ενός έτους... (Το πρώτο εδάφιο αντικαταστάθηκε ως άνω με την παρ. 3 του άρθρου 5 του Ν.

3189/2003, ΦΕΚ Α' 143) 2. Καταδικαστικές αποφάσεις της προηγούμενης παραγράφου δεν καταχωρίζονται στα αντίγραφα των δελτίων ποινικού μητρώου, εκτός αν μέσα σε πέντε χρόνια από τη δημοσίευση της αμετάκλητης καταδικαστικής απόφασης επακολουθήσει αμετάκλητη καταδίκη για την ίδια πράξη... ». (Η αρχική παρ. 2 καταργήθηκε και στη θέση της τέθηκε η ανωτέρω νέα παρ. 2 με την παρ. 5 του άρθρου 5 του Ν. 3189/2003).

Στο άρθρο 574 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 7 του Ν. 1805/1988 «Εκσυγχρονισμός του θεσμού του ποινικού μητρώου, τροποποίηση ποινικών διατάξεων και ρύθμιση άλλων σχετικών θεμάτων» (ΦΕΚ Α' 199) ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής : «1...2. Σε κάθε δελτίο ποινικού μητρώου αναγράφονται τα εξής : α)...β). Οι ακόλουθες αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις ή βουλεύματα : βα) Κάθε απόφαση για κακούργημα ή πλημμέλημα για το οποίο έχει επιβληθεί ποινή στερητική της ελευθερίας ή χρηματική ποινή, με τις παρεπόμενες ποινές και τα μέτρα ασφάλειας που έχουν επιβληθεί ...». ενώ, εξάλλου, στο άρθρο 576 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 9 του Ν. 1805/1988 ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής : «1. Οι υπηρεσίες που τηρούν ποινικό μητρώο εκδίδουν από αυτό δύο τύπους αντιγράφων : α) το αντίγραφο δικαστικής χρήσης, β) το αντίγραφο γενικής χρήσης. 2. Στο αντίγραφο δικαστικής χρήσης καταχωρίζεται το περιεχόμενο όλων των δελτίων ποινικού μητρώου εκτός από εκείνα που έχουν παύσει να ισχύουν σύμφωνα με την πρώτη παράγραφο του προηγούμενου άρθρου....».

Στο άρθρο 25 του Ν. 1882/1990 «Μέτρα για την περιστολή της φοροδιαφυγής, διαρρυθμίσεις στην άμεση και έμμεση φορολογία και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 43), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 23 του Ν. 2523/1997 «Διοικητικές και ποινικές κυρώσεις στη φορολογική νομοθεσία και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 179) ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής : «... 5. Με την παροχή διευκόλυνσης τμηματικής καταβολής του χρέους κατά τις κείμενες διατάξεις, αναστέλλεται η ποινική δίωξη, για όσο χρόνο διαρκεί η ρύθμιση και ο οφειλέτης είναι συνεπής με τους όρους της ρύθμισης και τελικά εξαλείφεται το αξιόποινο σε περίπτωση ολοσχερούς εξόφλησης. Επίσης, για τον ίδιο λόγο αναβάλλεται η εκτέλεση της καταγνωσθείσας ποινής ή διακόπτεται η εκτέλεση αυτής που άρχισε, η οποία τελικά εξαλείφεται σε περίπτωση ολοσχερούς εξόφλησης...».

Στο άρθρο 1 του Α.Ν. 86/1967 «Περί επιβολής κυρώσεων κατά των καθυστερούντων την καταβολήν και την απόδοσιν εισφορών εις Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως» (ΦΕΚ Α' 136) ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής : « 1. Όστις υπέχων νόμιμον υποχρέωσιν καταβολής των βαρυνουσών αυτόν τον ίδιον ασφαλιστικών εισφορών (εργοδοτικών)... δεν καταβάλλει ταύτας... τιμωρείται δια φυλακίσεως τουλάχιστον τριών μηνών και χρηματικής ποινής τουλάχιστον 10 χιλιάδων δραχμών . 2. Όστις παρακρατών ασφαλιστικάς εισφοράς των παρ' αυτώ εργαζομένων επί σκοπώ αποδόσεως... δεν καταβάλλει ή δεν αποδίδει ταύτας... τιμωρείται επί υπεξαίρεσει δια φυλακίσεως τουλάχιστον 6 μηνών και χρηματικής ποινής τουλάχιστον 10 χιλιάδων δραχμών...», ενώ στο άρθρο 18 παρ. 11 του Ν. 2434/1996 (ΦΕΚ Α'188) ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής : «11. Για όσο διάστημα οι εργοδότες τηρούν του όρους του διακανονισμού: α)...β) Αναστέλλεται η ποινική δίωξη για παράβαση του α.ν. 86/1967, εξαλείφεται το αξιόποινο σε περίπτωση ολοσχερούς εξόφλησης και αναβάλλεται η εκτέλεση της καταγνωσθείσας ποινής ή διακόπτεται η αρξάμενη εκτέλεση αυτής, η οποία τελικά εξαλείφεται σε περίπτωση ολοσχερούς εξόφλησης».

II. Από την ερμηνεία των ανωτέρω διατάξεων αυτοτελώς και σε συνδυασμό μεταξύ τους προκύπτουν τα ακόλουθα :

Με την διάταξη του άρθρου 5 παρ. 1 και 3 του Συντάγματος, σύμφωνα με την οποία καθένας έχει δικαίωμα να αναπτύσσει ελεύθερα την προσωπικότητά του και να συμμετέχει στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της χώρας, εφόσον δεν προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων και δεν παραβιάζει το Σύνταγμα ή τα χρηστά ήθη προστατεύεται όχι μόνο η προσωπική αλλά και η οικονομική ελευθερία των πολιτών. Στην έννοια της, κατ' άρθρο 5 του Συντάγματος, προσωπικής ελευθερίας και στην αρχή της ελευθέρας αναπτύξεως της προσωπικότητας του ατόμου, περιλαμβάνεται και η επαγγελματική ελευθερία, δηλ. η ελευθερία επιλογής και ασκήσεως επαγγέλματος ως αναγκαίου στοιχείου διαμορφώσεως της προσωπικότητας του καθενός. Στην ελευθερία αυτή ο κοινός νομοθέτης μπορεί να επιβάλλει περιορισμούς είτε με την μορφή αρνητικών όρων και απαγορεύσεων είτε με την μορφή θετικών υποχρεώσεων προς ενέργεια, πριν από την επιλογή ή και κατά την άσκηση του κάθε επαγγέλματος. Οι περιορισμοί αυτοί είναι συνταγματικά επιτρεπτοί, εφ' όσον ορίζονται γενικά κατά τρόπο αντικειμενικό, δικαιολογούνται

δε από αποχρώντες λόγους δημοσίου ή κοινωνικού συμφέροντος, οι οποίοι σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση πρέπει να βρίσκονται σε συνάφεια προς το αντικείμενο και τον χαρακτήρα του επαγγέλματος και να μη συνδέονται με στοιχεία όλως συμπτωματικώς λαμβανόμενα υπόψη ή άσχετα προς το περιεχόμενο της επαγγελματικής δραστηριότητας (πρβλ. ΣτΕ 330, 2112/84 κ.ά.).

Με τις διατάξεις των άρθρων 2 και 3 του Ν. 2518/1997 θεσπίζονται περιορισμοί στο συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα της επαγγελματικής ελευθερίας των εργαζομένων ως προσωπικό ασφαλείας ιδιωτικών επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφαλείας, οι οποίοι όμως είναι επιβεβλημένοι από την ανάγκη προστασίας των πολιτών, λόγω του κινδύνου για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια και το γενικότερο δημόσιο συμφέρον που εγκυμονεί η ανέλεγκτη απασχόληση στην ιδιαίτερη αυτή κατηγορία επιχειρήσεων προσώπων, η ποινική προσωπικότητα των οποίων δεν συνάδει με την φύση και το χαρακτήρα των υπηρεσιών που παρέχουν. Τούτο προκύπτει σαφώς από την εισηγητική έκθεση του Νόμου στην οποία αναφέρεται επί λέξει ότι: «κατέστη αναπόφευκτη η ανάγκη θέσπισης ορισμένων περιορισμών στην λειτουργία τους, με αντικειμενικό σκοπό τη σαφή οριοθέτηση των δραστηριοτήτων τους και των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του προσωπικού τους, την άσκηση αυτών κάτω από συγκεκριμένους όρους και προϋποθέσεις, τη φερεγγυότητα των εμπλεκομένων στη λειτουργία τους προσώπων, καθώς και τον αποτελεσματικό έλεγχο των ως άνω δραστηριοτήτων και προσώπων. Με τις διατάξεις του προτεινομένου σχεδίου νόμου τίθενται τα πλαίσια λειτουργίας των προαναφερομένων επιχειρήσεων, τα οποία υπαγορεύονται από την ανάγκη προστασίας του αγαθού της δημόσιας τάξης και ασφαλείας και του γενικότερου δημόσιου συμφέροντος και στοχεύουν στην προστασία των πολιτών, συναλλασσομένων ή μη με τις εν λόγω επιχειρήσεις, από την άσκηση των δραστηριοτήτων των επιχειρήσεων αυτών, χωρίς παράλληλα να παρεμποδίζεται η ελευθερία της επαγγελματικής τους δράσης και της εργασίας του προσωπικού τους...Με τα άρθρα 2 και 3 προβλέπεται... άδεια εργασίας για το προσωπικό ασφαλείας, καθορίζεται το όργανο έκδοσης των ως άνω αδειών και προσδιορίζονται λεπτομερώς οι προϋποθέσεις χορήγησης αυτών, που κατά βάση έχουν σχέση με την ιθαγένεια

του αιτούντος, την ηλικία αυτού, το ποινικό του παρελθόν και την ψυχική του υγεία...».

Ειδικότερα, στη παράγραφο 1 του άρθρου 2 του Ν. 2518/1997 ορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται για να χορηγηθεί άδεια εργασίας σε προσωπικό ασφαλείας, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 3 του νόμου αυτού, χωρίς την ύπαρξη των οποίων αφενός μεν απαγορεύεται η χορήγηση αυτής, αφετέρου δε η χορηγηθείσα άδεια είναι ανίσχυρη και ανακλητή. Κατά τα οριζόμενα στη παράγραφο αυτή, η παραπομπή με αμετάκλητο βούλευμα σε δίκη, μεταξύ άλλων και για τα ποινικά αδικήματα που αφορούν τα ναρκωτικά, αποτελεί κώλυμα για τη χορήγηση της ως άνω άδειας εργασίας. Το κώλυμα αυτό είναι προσωρινό και παύει να ισχύει όταν ο αιτών απαλλαγεί με αμετάκλητη απόφαση του δικαστηρίου, ενώ σε περίπτωση αμετάκλητης καταδίκης αυτού σε οποιαδήποτε ποινή για κάποιο από τα ανωτέρω αδικήματα, η προσωρινή απαγόρευση μετατρέπεται σε οριστική.

Εξάλλου, η απόδειξη της ύπαρξης ή μη αμετάκλητης καταδίκης του αιτούντος την άδεια για οποιοδήποτε από τα αναφερόμενα στο άρθρο 2 του Ν. 2518/1997 ποινικά αδικήματα γίνεται κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 1 της ως άνω υπουργικής απόφασης, δι' αντιγράφου του ποινικού του μητρώου. Σύμφωνα όμως με τη ρύθμιση του άρθρου 12 παρ. 2 του Ν. 1729/1987, με την οποία, κατά τροποποίηση του νομοθετικού πλαισίου που αφορά τα ναρκωτικά, θεσπίζεται ευνοϊκότερη μεταχείριση όσων κάνουν χρήση ναρκωτικών ουσιών με σκοπό την αποτροπή του στιγματισμού και του κοινωνικού αποκλεισμού τους, όπως συνάγεται και από την εισηγητική έκθεση του Ν. 3189/2003, δεν εγγράφεται στο δελτίο ποινικού μητρώου αφού καταστεί αμετάκλητη, κατ' άρθρο 574 Κ.Π.Δ. καταδικαστική απόφαση που επιβάλλει ποινή φυλάκισης μέχρι ενός έτους για χρήση ναρκωτικών, εφόσον ο υπαίτιος δεν υποτροπιάσει μέσα σε πέντε χρόνια.

Κατά ταύτα, με τις ανωτέρω διατάξεις του Ν. 2518/1997, ο νομοθέτης, κατά τον καθορισμό των προϋποθέσεων και των κωλυμάτων για την εργασία στις υπ' αυτού αναφερόμενες επιχειρήσεις, θέτει κανόνα δικαίου αναφορικά και με την λήψη υπόψη της αμετάκλητης καταδίκης ορισμένου προσώπου σε οποιαδήποτε ποινή για αδίκημα που αφορά τα ναρκωτικά, την ανυπαρξία της οποίας αξιώνει ως προϋπόθεση της συγκεκριμένης ρύθμισης. Περαιτέρω, με τη κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 3 του νόμου αυτού εκδοθείσα ως άνω

υπουργική απόφαση προβλέπονται τα απαιτούμενα για τη χορήγηση της άδειας δικαιολογητικά, μεταξύ δε αυτών περιλαμβάνεται και το αντίγραφο ποινικού μητρώου. Ειδικότερα, ο νομοθέτης με τις διαδικαστικού περιεχομένου διατάξεις αυτής δεν προβαίνει σε εξαντλητική αλλά σε ενδεικτική απαρίθμηση των μέσων απόδειξης της ποινικής κατάστασης του αιτούντος την άδεια. Η ορθότητα της άποψης αυτής γίνεται φανερή αν ληφθεί υπόψη ότι, ενώ ποινές φυλάκισης μέχρι ενός έτους για ποινικά αδικήματα που αφορούν τα ναρκωτικά, από τα αναφερόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 12 του Ν. 1729/1987, αποτελούν κώλυμα για τη χορήγηση άδειας εργασίας σε προσωπικό ασφαλείας, δεδομένου ότι, σύμφωνα με τα οριζόμενα στα άρθρα 2 και 3 του Ν. 2518/1997, αρκεί η επιβολή οποιασδήποτε ποινής για ποινικό αδίκημα που αφορά τα ναρκωτικά για την απαγόρευση χορήγησης της εν λόγω άδειας, οι ως άνω ποινές κατ' εφαρμογή και υπό τις προϋποθέσεις της παρ. 2 του άρθρου 12 του Ν. 1729/1987, δεν καταχωρίζονται στα αντίγραφα των δελτίων ποινικού μητρώου. Η άποψη αυτή ενισχύεται άλλωστε και από τη σαφή και ρητή απαγόρευση με τις ως άνω διατάξεις του Ν. 2518/1997 της χορήγησης άδειας εργασίας προσωπικού ασφαλείας τους χρήστες ναρκωτικών ουσιών, αλλά και στους παραπεμφθέντες αμετάκλητα σε δίκη και στους καταδικασθέντες με οριστική απόφαση για αδικήματα του νόμου περί ναρκωτικών, καθόσον θα ήταν άτοπο η παραπομπή σε δίκη ή η οριστική καταδικαστική απόφαση και όχι η αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση να συνεπάγονται απαγόρευση χορήγησης της σχετικής άδειας εργασίας. Κατά συνέπεια, η Υπηρεσία δύναται να αντλεί στοιχεία για την ποινική προσωπικότητα του αιτούντος με κάθε πρόσφορο αποδεικτικό μέσο, καθόσον μάλιστα οι κατ' εξουσιοδότηση νόμου εκδοθείσες διαδικαστικού περιεχομένου διατάξεις δεν δύνανται να καταστήσουν ανενεργές τις ουσιαστικές ρυθμίσεις που θέτει η εξουσιοδοτική διάταξη νομοθετήματος. Επομένως, η μη καταχώρηση, κατ' άρθρο 12 παρ. 2 του Ν. 1729/1987 των αμετάκλητων καταδικαστικών αποφάσεων της διάταξης της παρ. 1 του άρθρου τούτου στα αντίγραφα των δελτίων ποινικού μητρώου δεν αναιρεί την απαίτηση του νομοθέτη να πληρούνται οι προϋποθέσεις και τα κλύματα που θέτει για τη χορήγηση άδειας εργασίας στο προσωπικό ασφαλείας ιδιωτικών επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφαλείας, αφού σ' αυτόν ανήκει η εκτίμηση της ανάγκης να απαιτήσει ανεπίληπτο βίο των προσώπων που επιθυμούν να απασχοληθούν στο επάγγελμα αυτό.

Κατ' ακολουθία των προεκτεθέντων, στο πρώτο σκέλος του υποβληθέντος ερωτήματος κατά την ομόφωνη γνώμη του Τμήματος αρμόζει η απάντηση ότι, η απαγόρευση χορήγησης άδειας εργασίας προσωπικού ασφαλείας ιδιωτικών επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφαλείας στους καταδικασθέντες για ποινικά αδικήματα που αφορούν τα ναρκωτικά, κατ' άρθρο 3 του Ν.2518/1997, ισχύει και στην περίπτωση κατά την οποία, ο αιτών την άδεια έχει καταδικασθεί σε ποινή φυλάκισης μέχρι ενός έτους, για ποινικό αδίκημα που αφορά τα ναρκωτικά, από τα αναφερόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 12 του Ν. 1729/1987, με αμετάκλητη απόφαση, η οποία, κατ' εφαρμογή της παρ. 2 του ως άνω άρθρου δεν είναι καταχωρημένη στο αντίγραφο ποινικού μητρώου του.

Β. Περαιτέρω με τη διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 25 του Ν. 1882/1990, όπως ισχύει, καθιερώθηκε η αυτοδίκαιη εκ του νόμου εξάλειψη όχι μόνο της υποχρέωσης έκτισης της ποινής, αλλά και αυτής ταύτης της καταδίκης, η οποία εξαφανιζόμενη από το νομικό κόσμο ουδεμία πλέον ενέργεια έναντι του καταδικασθέντος διατηρεί, είτε ως προς την επιβληθείσα ποινή, είτε ως προς τις άλλες συνέπειες που συνάπτονται προς την καταδίκη αυτή από την κείμενη νομοθεσία. Κατά ταύτα, το κώλυμα για τη χορήγηση της ως άνω άδειας εργασίας, λόγω ποινικής καταδίκης σε ποινή φυλάκισης άνω των έξι μηνών για οφειλές προς το Ι.Κ.Α. (Α.Ν. 86/1967), παύει να υφίσταται μόνο σε περίπτωση ολοσχερούς εξόφλησης της σχετικής οφειλής σύμφωνα με τους όρους του διακανονισμού, καθόσον τότε μόνον η ποινή θεωρείται ως να μην επιβλήθηκε (μαζί με τις άλλες συνέπειες που συνάπτονται με τη ποινή).

Κατ' ακολουθία, κατά την ομόφωνη γνώμη του Τμήματος και στο δεύτερο σκέλος του υποβληθέντος ερωτήματος, αρμόζει η απάντηση ότι, απαγορεύεται η χορήγηση άδειας εργασίας κατ' άρθρο 3 του Ν. 2518/1997 σε άτομο που έχει καταδικαστεί σε ποινή φυλάκισης άνω των έξι μηνών για οφειλές προς το Ι.Κ.Α., και το σχετικό κώλυμα παραμένει ενεργό καθ' όλο το χρονικό διάστημα που έχει αναβληθεί η εκτέλεση της καταγνωσθείσας ποινής, κατ' άρθρο 25 παρ. 5 του Ν. 1882/1990, παύει δε να ισχύει σε περίπτωση ολοσχερούς εξόφλησης.

III. Συμπερασματικώς σε αμφότερα τα εν αρχή ερωτήματα το παρόν Τμήμα γνωμοδότησε ότι προσήκει θετική απάντηση, ήτοι ότι και στις δύο περιπτώσεις

η αστυνομική αρχή νομίμως αρνείται τη χορήγηση της σχετικής άδειας εργασίας.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα, 31-1-2008

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΟΥΛΑΚΟΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Ν.Σ.Κ.

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

ΑΣΗΜΙΝΑ ΡΟΔΟΚΑΛΗ

ΠΑΡΕΔΡΟΣ Ν.Σ.Κ.